

kun en Kopi af Skrivelsen, der er leveret, af hvilken det ikke fremgaar, at Arbejderne er med.

Drachmann: Af de sidste Bemærkninger fremgaar det klart, at Arbejderne i hvert Fald ikke kunde vente Hjælp af dette Udvalg, hvis de ikke havde mig til at fremsætte deres Ønsker, men i øvrigt vil jeg henvise den ærede Formand for Folketingsudvalget, det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, til, hvis han ikke har hørt Henvendelsen, at læse den som Bilag til den Betænkning, han selv har afgivet som Formand for Udvalget.

Lundberg: Det ærede Medlem Hr. Drachmann udtalte her fra Talerstolen, at naar der ikke fra konservativ Side var stillet Forslag om Toldforanstaltninger i Udvalget, var det, fordi Udvalgsarbejdet var foregaaet paa den Maade, som sket var, og han udtalte, at de Forslag, der var fremsat af Tekstilindustrien og Skotøjsindustrien, var gaaet lige lukt i Papirkurven. Men naar det ærede Medlem taler om disse Forslag, som blev fremsat i Udvalget af Tekstilindustrien og Skotøjsindustrien, maa det ærede Medlem jo vide — og jeg skal oplyse det for det høje Ting —, at det ærede Medlem end ikke selv ønskede, at disse Forslag skulde aftrykkes i Betænkningen, og endnu mindre at gøre dem til sine. Det ærede Medlem ønskede kun det almindelige Materiale optaget i Betænkningen, men ønskede aldeles ikke, at disse positive Forslag, som var stillet af de to Industrier, skulde optages, og langt mindre at gøre dem til sine.

Drachmann: Skal vi endelig ind paa saa detaljerede Skildringer af, hvad der er foregaaet i Udvalget, skal det ogsaa være rigtige Skildringer. Man vilde tværtimod i Udvalget nægte at optage i Bilagene Henvendelserne fra Industriernes Arbejdere og Arbejdsgivere, hvor disse fremkom i Fællesskab. Det Bilag, jeg interesserede mig mindre for, var Tekstilindustriens Krav om en procentvis Forhøjelse af Toldsatserne, idet jeg mente, dette var mindre vigtigt overfor den Kendsgøring, at jeg netop som Bidrag til Bilaget kom med en Udregning af Satser i Krone- og Ørebeløb, der foreligger som Bilag, og som viser, hvordan Kravet stilles i hvert enkelt Tilfælde overfor de mange Positioner, som angaar Tekstilindustrien.

Første Næstformand (Klaus Berntsen): Jeg anmoder Medlemmerne om at tale om den foreliggende Sag og ikke forhandle om, hvad der er foregaaet i Udvalget.

Dahlgaard: Jeg har kun nogle ganske faa Bemærkninger at gøre til de andre ærede Ordførere. Det ærede Medlem Hr. Slebsager siger med Hensyn til det foreliggende Forslag om Formueafgift, at vi fra vor Side er gaaet bort fra, at Overførelsen til Kommunerne skal anvendes til Skattenedsættelse, til Nedsættelse af de kommunale Byrder, da der ikke positivt staaer i vort Ændringsforslag, at den skal anvendes til Skattenedsættelse. Det maa bero paa en Begrebsforvirring hos det ærede Medlem. Det ærede Medlem vil dog ved at tænke sig en Smule om forstaa, at der ikke kan gives anden Garanti end den, der ligger i, at man giver Kommunerne Dispositionsret over dette Beløb. Hvis man direkte bestemte den foreslaaede Formueafgift til Nedsættelse af Skatten, ved det ærede Medlem jo, at saa vilde derigennem Kommunerne sættes i Stand til at anvende andre Penge til Udgifter, som de ellers ikke kunde afholde, fordi de vilde bruge Pengene til Nedsættelse af Skatterne, og det ærede Medlems Parti leverer selv Beviset derfor, idet Partiet jo har forelagt det Lovforslag, jeg omtalte, hvorefter Motoromsætningsafgiften overføres til Kommunerne. Det ærede Medlem siger nu, at dette Forslag er netop tænkt som Dækning af en direkte Merudgift for Kommunerne. Ja vel, men hvad betyder det? Det betyder, at derved muliggøres det for Kommunerne at spare andre Penge, som de kan anvende til Skattenedsættelse. Det afgørende er jo, at der skabes Mulighed for Kommunerne for at nedsætte Byrder, som de ellers ikke vilde have Mulighed for at nedsætte. — Dernæst siger det ærede Medlem Hr. Slebsager, at en Formueafgift af denne Karakter vil medføre vanskelige Kreditforhold her i Landet. Jeg tror, det ærede Medlem for det første skulde tænke et Øjeblik paa, hvilket Beløb der her er Tale om i Sammenligning med hele den Kreditmasse, der findes her i Landet; det er jo ganske forsvindende. Men dernæst kan den samme Indvending rettes mod det ærede Medlem selv. Det ærede Medlems Parti har jo stor Sympati for en Formueafgift, har han sagt i Dag, af de Personer, som direkte har tjent paa Paripolitikken, paa Kronestigningen. Ja, men vil en saadan da ikke øve nogen skadelig Indflydelse paa Kreditforholdene her i Landet? Nej, det,